

[Føged.]

kunne have gjort sin indflydelse gældende på et så tidligt tidspunkt, at det ikke skulle blive nødvendigt så omgående på ny at hente pegene ud af borgernes lommer i form af nye skatter og afgifter. Hvis et udvalg om økonomisk samordning kunne have forhindret denne uheldige udvikling, så burde det allerede have været nedsat for år tilbage, men oppositionen, såvel som for øvrigt det meste af landets befolkning, måtte forvente, at en regering, sammensat af så mange prominente nationaløkonomer, måtte være i stand til selv at skaffe sig de fornødne oplysninger i tide. Men sket er sket, og folketinget skal nu til at bringe orden i vanskelige økonomiske situationer, som landet utvivlsomt er på vej ind i.

Vi skal gennem lovgivningen bremse forbruget, så at valutastillingen ikke bliver forringet, og vi skal gennem lovgivningen forsøge at lede borgernes penge ind i produktive fremfor forbrugende baner. Regeringen kommer da også denne gang med et udskrivningslovsforslag, der bedre end tidligere udskrivningslove opfylder vore ønsker om de personlige skatter til staten. Jeg vil ikke dermed sige, at det opfylder alle vore ønsker.

Der er lang vej endnu; det gav for øvrigt det ærede medlem hr. Peter Nielsen også udtryk for. Sambeskatningen er stadig efter regeringens forslag en hård belastning for de hjem, hvor den udearbejdende hustru medvirker til styrkelse af hjemmets økonomi. I en tid, hvor det er nødvendigt med den størst mulige produktion, i en tid, hvor der kun er ringe arbejdsløshed, må skattelovgivningen tilrettelægges således, at forøgelse af den enkelte families arbejdsindsats ikke straffes.

Venstre ønsker derfor yderligere forhandlinger om den proportionale skala. Regeringen har ganske vist forhøjet skalasatsen fra 18 000 kr. til 20 000 kr., men dette indebærer ikke tilstrækkeligt incitament til øget indsats af både mand og hustru. Venstre stiller imod proportional beskatning — lad mig sige på nuværende tidspunkt og som noget, vi anser for muligt — på op til 30 000 kr. skattepligtigt indtægt. Jeg vil tro, at den højtærede økonomiminister vil være i stand til at give mig ret. Udtalelser fra det radikale parti har gang på gang kredset om

tal af lignende størrelsesorden, så vi har håb om, at vi ad åre vel da kan nå frem til et endnu højere tal end de 30 000 kr., men at man straks må kunne nå frem til de 30 000 kr.

Derudover ønsker vi de færrest mulige satser i den progressive skala og finder det såre uheldigt, at regeringsforslaget indeholder forhøjelser for indkomster over 30 000 kr. Det er måske nok en udbredt opfattelse, at de, der har en sådan indtjening, bør betale deres øgede part til samfundshusholdningen. Alligevel kan det ikke være helt rimeligt på et tidspunkt, hvor alle andre får nedslag i skat, da at forstærke udskrivningen på disse indkomstområder. Det er jo ikke de forholdsvis få personer, som ligger inden for disse områder, der belaster valutabalancen, tværtimod, man finder hos disse en opsparing, der er særdeles nødvendig for senere produktive investeringer. Den foreslåede skatteprocent på 21 indtil 20 000 kr. kunne venstre som sagt ønske videreført til ca. 30 000 kr., vel vidende, at der må finde en nøje beregning sted af den økonomiske virkning heraf. Vi forventer i udvalget at kunne få sådanne beregninger; vi forventer, at der er tid til det.

Med hensyn til den foreslåede forhøjelse af bundgrænsen fra 5 800 kr. til 6 500 kr. finder vi, at det må stå i nøje forhold til, hvilke andre skattelovsændringer der kommer med i udvalgsdrøftelserne. Såfremt der bliver enighed om øgede indirekte skatter, finder vi det rimeligt, at der sker en forhøjelse af denne bundgrænse, idet der her må ske tilpasning ud fra de ændrede beskatningsforhold i det hele taget.

For formueskattens vedkommende finder vi, at der må ske tilpasning til de ændrede konjunkturforskel. En forhøjelse af den skattefrie bundgrænse må her være lige så rimelig som på det andet område. Vi har i øjeblikket 90 000 kr. som skattefri bundgrænse, men konjunkturerne må indebære en forhøjelse af dette beløb, og vi fra vor side vil gerne foreslå, at mindst de første 200 000 kr. af formuen bliver skattefri. Formueskatten er i mange tilfælde urimelig, og den virker mod opsparingsviljen. Den enkelte borger føler den som en dobbeltbeskatning. Når der af formuens indtjening foretages direkte indkomstbeskat-